

ชื่อเรื่อง	การตอบสนองของระยะความแก่ต่อฉายรังสีแกมมาของผลสับปะรดตราดสีทอง
ผู้แต่ง	อภิรดี อุทัยรัตนกิจ ผ่องเพ็ญ จิตอารีย์ ทรงศิลป์ พงษ์ชนะชัย และ วาริช ศรีละออง
ที่มา	วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 42 (3 พิเศษ): 69-72. 2554.
คำสำคัญ	คุณภาพ; รังสีแกมมา; ระยะความแก่; อาการไส้สีน้ำตาล

บทคัดย่อ

การฉายรังสีแกมมามีผลต่อคุณภาพของผลไม้แต่ละชนิดแตกต่างกัน นอกจากนี้ระยะความแก่ช่วงเก็บเกี่ยวมีผลต่อการพัฒนาการสุกของผล ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฉายรังสีแกมมาต่อคุณภาพของสับปะรดพันธุ์ตราดสีทองที่เก็บเกี่ยวในระยะ early, mid (ระยะทางการค้า) และ late maturity แล้วนำมาตัดข้าวผลและจุ่มสารละลายโปรคลอราซ ความเข้มข้น 500 mg.kg^{-1} ฟิ้งให้แห้งแล้วนำบรรจุลงกล่องกระดาษลูกฟูกคืดมุ้ง หลังจากนั้นนำไปฉายรังสีแกมมาปริมาณ 300-600 เกรย์ในวันถัดไป และเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 13 องศาเซลเซียส ทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์คุณภาพทุก 3 วัน เป็นเวลา 18 วัน ผลการศึกษาพบว่า ระยะความแก่ของผลสับปะรดที่นำมาฉายรังสีแกมมามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของสับปะรด โดยสับปะรดระยะ late maturity ที่ผ่านการฉายรังสีแกมมามีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำ และปริมาณวิตามินซีมากที่สุด แต่มีค่า Hue angle น้อยที่สุดและไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับระยะ mid maturity ขณะที่สับปะรดในระยะ early maturity ที่ฉายรังสีแกมมาแสดงอาการไส้สีน้ำตาลมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ โดยเริ่มแสดงอาการในวันที่ 6 ของการเก็บรักษา และสับปะรดระยะ mid และ late maturity แสดงอาการไส้สีน้ำตาลน้อยที่สุด โดยเริ่มแสดงอาการในวันที่ 9 ของการเก็บรักษา ดังนั้นระยะความแก่ของผลสับปะรดพันธุ์ตราดสีทองที่เหมาะสมต่อการฉายรังสีแกมมา คือระยะ mid และ late maturity